

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 262

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 25 octombrie 1996

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
122.	1-2	519.	12-13
— Lege privind regimul juridic al caselor de ajutor reciproc ale salariaților.....		— Decret privind acordarea gradului de general de brigadă sau de contraamiral unor colonei și comandanți din Ministerul Apărării Naționale	
508.	2	520.	13
— Decret pentru promulgarea Legii privind regimul juridic al caselor de ajutor reciproc ale salariaților		— Decret privind acordarea gradului de general de brigadă unor colonei din Serviciul de Telecomunicații Speciale.....	
★			
126.	3	521.	14
— Lege privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Belgiei pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Bruxelles la 4 martie 1996		— Decret privind înaintarea în grad a unor generali din Ministerul Apărării Naționale.....	
Convenție între Guvernul României și Guvernul Regatului Belgiei pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital.....	3-11	522.	14
512.	12	— Decret privind înaintarea în grad a unui general de brigadă.....	
— Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Belgiei pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Bruxelles la 4 martie 1996.....		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
★			
		937.	15
		— Hotărâre privind alocarea unor sume din bugetul de stat pe anul 1996 pentru înlăturarea efectelor calamităților naturale produse în unele județe	
		953.	15-16
		— Hotărâre privind unele drepturi și obligații ale personalului care efectuează transporturi fluviale de pasageri și de mărfuri în trafic internațional, precum și remorcare/salvare navală.....	
		954.	16
		— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Culturii pentru înființarea Muzeului Cinegetic al Carpaților „Posada” — secție a Muzeului Național „Peleş” Sinaia	

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind regimul juridic al caselor de ajutor reciproc ale salariaților

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Casele de ajutor reciproc ale salariaților, denumite prescurtat *C.A.R.*, sunt asociații fără scop lucrativ, organizate pe baza liberului consimțământ al salariaților, în vederea sprijinirii și întrajutorării financiare a membrilor lor.

(2) Obiectul de activitate al caselor de ajutor reciproc ale salariaților îl constituie, în exclusivitate, întrajutorarea acestora, prin acordarea de împrumuturi cu dobândă care se reîntoarce la fondul social al membrilor, după deducerea cheltuielilor statutare.

Art. 2. — (1) Casele de ajutor reciproc se pot înființa de către salariați, indiferent de locul de muncă, în unitățile în care aceștia își desfășoară activitatea sau la nivel teritorial, prin asociere.

(2) Actul constitutiv și statutul casei de ajutor reciproc a salariaților se depun, împreună cu cererea pentru dobândirea personalității juridice, la judecătoria în a cărei rază teritorială aceasta își are sediul.

Art. 3. — Casele de ajutor reciproc ale salariaților se constituie și funcționează ca persoane juridice, în condițiile Legii nr. 21/1924.

Art. 4. — Modul de asociere, de organizare și funcționare a caselor de ajutor reciproc ale salariaților se stabilește prin statutele proprii.

Art. 5. — Actele și operațiunile caselor de ajutor reciproc ale salariaților, făcute în legătură cu obiectul de activitate al acestora, sunt scutite de orice impozite și taxe.

Art. 6. — În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, casele de ajutor reciproc ale salariaților, care funcționează în baza Decretului nr. 358/1949, vor pune de acord statutele proprii cu prevederile legale, înregistrându-se la judecătoria în a cărei rază teritorială își au sediul.

Art. 7. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Decretul nr. 358/1949 privind organizarea caselor de ajutor reciproc pe lângă sindicate, precum și orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 25 septembrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
CONSTANTIN DAN VASILIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 30 septembrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

București, 16 octombrie 1996.
Nr. 122.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii
privind regimul juridic al caselor de ajutor reciproc ale salariaților**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind regimul juridic al caselor de ajutor reciproc ale salariaților și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 14 octombrie 1996.
Nr. 508.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind ratificarea Convenției dintre
Guvernul României și Guvernul Regatului Belgiei
pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale
cu privire la impozitele pe venit și pe capital,
semnată la Bruxelles la 4 martie 1996**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Belgiei pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Bruxelles la 4 martie 1996.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 25 iunie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

VALER SUIAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 30 septembrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

București, 16 octombrie 1996.
Nr. 126.

C O N V E N Ț I E

**între Guvernul României și Guvernul Regatului Belgiei
pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital**

Guvernul României și Guvernul Regatului Belgiei, dorind să promoveze și să întărească relațiile economice dintre cele două țări prin încheierea unei convenții pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, au convenit dispozițiile următoare:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unui stat contractant sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital percepute în contul fiecăruia dintre statele contractante, al unităților lor administrativ-teritoriale sau al colectivităților lor locale, oricare ar fi sistemul de percepere.

2. Sunt considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele percepute pe venitul total, pe capitalul total sau pe elemente ale venitului ori ale capitalului, inclusiv impozitele pe câștigurile provenind din înstrăinarea bunurilor mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele pe creșterea valorii acestor bunuri.

3. Impozitele actuale cărora li se aplică convenția sunt, în principal:

a) În ce privește România:

- (i) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
- (ii) impozitul pe profit;
- (iii) impozitul pe salarii și pe alte remunerații similare;
- (iv) impozitul pe venitul nerezidenților;
- (v) impozitul pe dividende;
- (vi) impozitul pe venitul agricol;
- (vii) impozitul pe clădiri și pe terenurile ocupate de clădiri sau de alte construcții,

denumite în continuare *impozit român*;

b) În ce privește Belgia:

- (i) impozitul persoanelor fizice;
- (ii) impozitul societăților;
- (iii) impozitul persoanelor juridice;
- (iv) impozitul nerezidenților;
- (v) cotizația specială asimilată impozitului persoanelor fizice;

- (vi) contribuția complementară de criză, inclusiv preconturile, centimele adiționale la aceste impozite și preconturi, precum și taxele adiționale la impozitul persoanelor fizice,

denumite în continuare *impozit belgian*.

4. Convenția se va aplica, de asemenea, impozitelor de natură identică sau analogă, care vor fi stabilite după data semnării acestei convenții și care se vor adăuga la impozitele actuale sau care le vor înlocui. Autoritățile competente ale statelor contractante își vor comunica modificările importante aduse legislațiilor lor fiscale.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* înseamnă, după context, România sau Belgia;

b) termenul *România* desemnează teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă și spațiile aeriene, asupra cărora România își exercită suveranitatea, drepturile suverane și jurisdicția, în virtutea legislației sale interne și în conformitate cu dreptul internațional;

c) termenul *Belgia* desemnează teritoriul Regatului Belgiei, inclusiv marea sa teritorială, precum și zonele maritime și spațiile aeriene, asupra cărora Regatul Belgiei exercită suveranitate sau jurisdicția sa, în conformitate cu dreptul internațional;

d) termenul *persoană* cuprinde persoanele fizice, societățile și orice alte grupări de persoane legal constituite într-un stat contractant;

e) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca o persoană juridică în vederea impozitării;

f) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuilalt stat contractant* înseamnă o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant, respectiv o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) termenul *naționali* înseamnă:

(i) orice persoană fizică care are cetățenia României sau naționalitatea Belgiei, după caz;

(ii) orice persoană juridică, societate de persoane sau asociație constituită în conformitate cu legislația în vigoare într-un stat contractant;

h) expresia *trafic internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă, o aeronavă, un vehicul feroviar sau rutier exploatat de o întreprindere al cărei sediu al conducerii sale efective este situat într-un stat contractant, cu excepția cazului în care un astfel de transport nu este efectuat decât între puncte situate în celălalt stat contractant;

i) expresia *autoritate competentă* înseamnă, în fiecare dintre statele contractante, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. În ce privește aplicarea acestei convenții de către un stat contractant, orice expresie care nu este definită are, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în cadrul legislației acestui stat, cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia *rezident al unui stat contractant* înseamnă orice persoană care, în virtutea legislației acestui stat, este supusă impunerii în acest stat

datorită domiciliului său, rezidenței sale, sediului conducerii sau oricărui alt criteriu de natură analogă. Totuși această expresie nu cuprinde persoanele care nu sunt supuse impunerii în acest stat decât pentru veniturile din surse aflate în acest stat sau pentru averea situată în acest stat.

2. Când, potrivit dispozițiilor paragrafului 1, o persoană fizică este un rezident al ambelor state contractante, situația sa se soluționează în modul următor:

a) această persoană este considerată un rezident al statului în care dispune de o locuință permanentă; dacă dispune de o locuință permanentă în ambele state, ea este considerată un rezident al statului cu care legăturile sale personale și economice sunt cele mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă nu dispune de o locuință permanentă în nici unul dintre state, ea este considerată un rezident al statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau dacă nu locuiește în mod obișnuit în nici unul dintre ele, ea este considerată un rezident al statului al cărui național este;

d) dacă această persoană este un național al ambelor state sau dacă nu este un național al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit dispozițiilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este un rezident al ambelor state contractante, ea este considerată un rezident al statului unde este situat sediul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri prin intermediul căruia o întreprindere exercită, total sau în parte, activitatea sa.

2. Expresia *sediu permanent* cuprinde, îndeosebi:

a) un sediu de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o uzină;

e) un atelier;

f) o mină, un puț de petrol sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Expresia *sediu permanent* cuprinde, de asemenea, un șantier de construcții sau de montaj, sau activități de supraveghere sau de consultanță în legătură cu acestea, dar numai atunci când acest șantier sau aceste activități continuă o perioadă mai mare de 9 luni.

4. Independent de dispozițiile precedente ale prezentului articol, se consideră că nu este sediu permanent, dacă:

a) se folosesc instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de mărfuri aparținând întreprinderii;

b) mărfurile aparținând întreprinderii sunt păstrate numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) mărfurile aparținând întreprinderii sunt păstrate numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) un loc fix de afaceri este folosit numai în scopul de a cumpăra mărfuri sau de a culege informații pentru întreprindere;

e) un loc fix de afaceri este folosit numai în scopul de a desfășura, pentru întreprindere, orice altă activitate cu caracter pregătitor sau auxiliar;

f) mărfurile aparținând unei întreprinderi și expuse la un târg comercial sau expoziție sunt vândute de întreprindere la închiderea acestui târg sau expoziții;

g) un loc fix de afaceri este folosit numai în scopul desfășurării cumulate de activități menționate la subparagrafele a) — f), cu condiția ca activitatea de ansamblu a locului fix de afaceri ce rezultă din acest cumul să păstreze un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de dispozițiile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană — alta decât un agent având statut independent, la care se aplică paragraful 6 — activează în contul unei întreprinderi și dispune într-un stat contractant de puteri pe care le exercită în mod obișnuit, permițându-i să încheie contracte în numele întreprinderii, această întreprindere este considerată ca având un sediu permanent în acest stat pentru toate activitățile pe care această persoană le exercită pentru întreprindere, cu condiția ca activitățile acestei persoane să nu fie limitate la cele care sunt menționate la paragraful 4 și care, dacă ar fi exercitate prin intermediul unui loc fix de afaceri, nu ar permite considerarea acestui loc fix drept un sediu permanent, potrivit dispozițiilor acestui paragraf.

6. O întreprindere nu este considerată ca având un sediu permanent într-un stat contractant numai prin faptul că își exercită în acest stat activitatea prin intermediul unui curțier, unui comisionar general sau al oricărui alt agent având statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul obișnuit al activității lor.

7. Faptul că o societate care este un rezident al unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este un rezident al celui alt stat contractant, sau care își exercită activitatea în acest stat (fie prin intermediul unui sediu permanent sau nu), nu este suficient, prin el însuși, pentru a face din vreuna dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri imobiliare

1. Veniturile pe care un rezident al unui stat contractant le obține din bunuri imobiliare (inclusiv veniturile din exploatarea agricolă sau forestieră), situate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în acest celălalt stat.

2. Expresia *bunuri imobiliare* are sensul pe care i-l atribuie dreptul statului contractant în care sunt situate bunurile considerate. Expresia cuprinde, în orice caz, accesoriile bunurilor imobiliare, echipamentul sau inventarul viu al exploatărilor agricole și forestiere, drepturile asupra cărora se aplică dispozițiile dreptului comun privind proprietatea funciară, uzufructul bunurilor imobiliare și drepturile la plăți variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatării zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, vapoarele, aeronavele, vehiculele feroviare sau rutiere nu sunt considerate ca bunuri imobiliare.

3. Dispozițiile paragrafului 1 se aplică veniturilor ce provin din exploatarea directă, închirierea sau arendarea, precum și din orice altă formă de exploatare a bunurilor imobiliare.

4. Dispozițiile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din bunurile imobiliare ale unei întreprinderi, precum și veniturilor din bunurile imobiliare folosite la exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant nu sunt impozabile decât în acest stat, în afară de cazul în care întreprinderea își exercită activitatea sa în celălalt stat contractant prin intermediul unui sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitatea sa într-un

asemenea mod, profiturile întreprinderii sunt impozabile în celălalt stat, dar numai în măsura în care sunt atribuibile acestui sediu permanent.

2. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 3, atunci când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitatea sa în celălalt stat contractant prin intermediul unui sediu permanent situat în acel celălalt stat, se atribuie în fiecare stat contractant, aceluși sediu permanent profiturile pe care le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă exercitând activități identice sau analoage, în condiții identice și analoage, și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise la scădere cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare, efectuate fie în statul în care este situat acest sediu permanent, fie în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește a se determina profiturile atribuibile unui sediu permanent pe baza unei repartizări a profiturilor totale ale întreprinderii între diversele sale părți componente, nici o dispoziție a paragrafului 2 nu împiedică acest stat contractant să determine profiturile impozabile în funcție de repartiția uzuală; metoda de repartiziție adoptată trebuie să fie, totuși, aceea prin care rezultatul obținut să fie în conformitate cu principiile cuprinse în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acesta a cumpărat produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării paragrafelor precedente, profiturile atribuibile unui sediu permanent sunt determinate în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive valabile și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile cuprind elemente de venit, tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, dispozițiile acestor articole nu sunt afectate de dispozițiile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Întreprinderi de transport

1. Profiturile provenind din exploatarea în trafic internațional a navelor, aeronavelor sau a vehiculelor feroviare ori rutiere nu sunt impozabile decât în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dispozițiile paragrafului 1 se aplică, de asemenea:

- profiturilor ocazionale, provenind din închirierea ca „navă nudă” a navelor sau aeronavelor exploatate în trafic internațional;

- profiturilor provenind din folosirea sau din închirierea containerelor, cu condiția ca aceste profituri să fie complementare sau secundare față de profiturile la care sunt aplicabile dispozițiile paragrafului 1.

3. Profiturile provenind din exploatarea vapoarelor servind navigației interioare nu sunt impozabile decât în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

4. Dacă sediul conducerii efective a unei întreprinderi de navigație maritimă sau interioară se află la bordul unei nave maritime sau al unui vapor, acest sediu se consideră situat în statul contractant în care este situat portul de înregistrare a navei maritime sau a vaporului sau, dacă nu există un atare port, în statul contractant în care cel care exploatează nava maritimă sau vaporul este un rezident.

5. Dispozițiile paragrafelor 1 și 2 se aplică, de asemenea, profiturilor provenind din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la un organism internațional de exploatare.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Atunci când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celuilalt stat contractant, sau când:

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, la controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celuilalt stat contractant și când, într-unul și în celălalt caz, cele două întreprinderi sunt legate, în relațiile lor financiare sau comerciale, prin condiții convenite sau impuse, care diferă de cele care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, profiturile care, fără aceste condiții, ar fi fost realizate de către una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi realizate, în fapt, din cauza acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acestei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând acestui stat și impune, în consecință, profiturile asupra cărora o întreprindere a celuilalt stat contractant a fost supusă impozitării în acest celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi fost realizate de întreprinderea primului stat contractant, dacă condițiile convenite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat contractant va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acestor profituri. La efectuarea acestei modificări, se ține seama de celelalte dispoziții ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este un rezident al unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant sunt impozabile în acest celălalt stat.

2. Totuși aceste dividende sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant în care societatea plătitoare de dividende este un rezident și, potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este un rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu poate depăși:

a) 5% din suma brută a dividendelor, dacă beneficiarul efectiv este o societate care deține în mod direct sau indirect cel puțin 25% din capitalul societății care plătește dividendele;

b) 15% din suma brută a dividendelor, în toate celelalte cazuri.

Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății pentru profiturile ce folosesc la plata dividendelor.

3. Termenul *dividende*, folosit în prezentul articol, indică veniturile provenind din acțiuni, din acțiuni sau drepturi de folosință, din părți miniere, din părți de fondator sau din alte părți beneficiare, cu excepția creanțelor, precum și din veniturile chiar atribuite sub formă de dobânzi, supuse aceleiași regim fiscal ca veniturile din acțiuni de către legislația statului al cărui rezident este societatea distribuitoare de dividende.

4. Dispozițiile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică atunci când beneficiarul efectiv al dividendelor, rezident al unui stat contractant, exercită în celălalt stat contractant, al cărui rezident este societatea care plătește dividendele, fie o activitate industrială sau comercială prin intermediul unui sediu permanent situat acolo, fie o profesie independentă prin intermediul unei baze fixe situate acolo și când participarea

generatoare de dividende este legată efectiv de acestea. În această situație sunt aplicabile dispozițiile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Când o societate care este un rezident al unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acest celălalt stat nu poate percepe nici un impozit pe dividendele plătite de societate, cu excepția cazului în care aceste dividende sunt plătite unui rezident al acestui celălalt stat sau în cazul în care participarea generatoare de dividende este legată efectiv de un sediu permanent sau de o bază fixă, situate în acest celălalt stat, nici nu poate preleva vreun impozit pe profiturile nedistribuite ale societății, cu titlu de impozit asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite constau, în total sau în parte, din profituri sau din venituri provenind din acest celălalt stat.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant sunt impozabile în acest celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste dobânzi sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este un rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de dispozițiile paragrafului 2, dobânzile plătite pentru împrumuturi sau creanțe acordate ori consimțite, garantate sau asigurate de celălalt stat contractant, de una dintre unitățile sale administrativ-teritoriale sau de colectivitățile sale locale ori de una dintre instituțiile acestora sunt scutite de impozit în statul contractant din care provin.

4. Termenul *dobânzi*, folosit în prezentul articol, indică veniturile din creanțe de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului și, mai ales, veniturile din fonduri publice și din obligații de împrumut, inclusiv primele și premiile legate de aceste titluri; în același timp, termenul *dobânzi* nu cuprinde, în sensul prezentului articol, penalizările pentru plata cu întârziere, nici dobânzile considerate ca dividende potrivit paragrafului 3 al art. 10.

5. Dispozițiile paragrafelor 1, 2 și 3 nu se aplică atunci când beneficiarul efectiv al dobânzilor, rezident al unui stat contractant, exercită în celălalt stat contractant din care provin dobânzile fie o activitate industrială sau comercială prin intermediul unui sediu permanent care este situat acolo, fie o profesie independentă prin intermediul unei baze fixe care este situată acolo și când creanța generatoare de dobânzi este legată efectiv de acestea. În această situație, sunt aplicabile dispozițiile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

6. Dobânzile sunt considerate ca provenind dintr-un stat contractant când debitorul este însuși acest stat, o unitate administrativ-teritorială, o colectivitate locală sau un rezident al acestui stat. Totuși, atunci când debitorul dobânzilor, fie că este sau nu un rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă pentru care datoră în legătură cu plata dobânzilor a fost contractată și sediul permanent sau baza fixă suportă aceste dobânzi, acestea sunt considerate ca provenind din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitorul și beneficiarul efectiv sau pe care unul sau celălalt le întreține cu terțe persoane, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește pe cea asupra

căreia debitorul și beneficiarul efectiv ar fi convenit în lipsa unor asemenea relații, dispozițiile prezentului articol nu se aplică decât la această ultimă sumă. În această situație, partea excedentară a plăților rămâne impozabilă conform legislației fiecărui stat contractant și ținând seama de celelalte dispoziții ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în acest celălalt stat.

2. Totuși aceste redevențe sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant de unde provin și potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este un rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 5% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul *redevențe*, folosit în prezentul articol, indică remunerațiile de orice natură plătite pentru folosirea sau concesiunea folosirii unui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor cinematografice, filmelor și întregirilor pentru transmisiile radiofonice și televizate, precum și pentru orice alte forme de transmisii, asupra unui program de calculator, unui brevet, unei mărci de fabrică sau de comerț, unui desen sau unui model, unui plan, unei formule sau unui procedeu, secrete, precum și pentru folosirea sau concesiunea folosirii unui echipament industrial, comercial sau științific și pentru informații în legătură cu o experiență acumulată în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Dispozițiile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică atunci când beneficiarul efectiv al redevențelor, rezident al unui stat contractant, exercită în celălalt stat contractant din care provin redevențele fie o activitate industrială sau comercială prin intermediul unui sediu permanent situat acolo, fie o profesie independentă prin intermediul unei baze fixe situate acolo și când dreptul sau bunul generator al redevențelor este legat efectiv de acestea. În această situație sunt aplicabile dispozițiile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Redevențele sunt considerate ca provenind dintr-un stat contractant atunci când debitorul este acel stat însuși, o unitate administrativ-teritorială, o colectivitate locală sau un rezident al acestui stat. Totuși, atunci când debitorul redevențelor, fie că este sau nu un rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă pentru care a fost încheiat contractul ce dă naștere la plata redevențelor și care le suportă, acestea sunt considerate ca provenind din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitorul și beneficiarul efectiv sau pe care unul și celălalt le întrețin cu terțe persoane, suma redevențelor plătite, ținând seama de prestația pentru care sunt plătite, depășește pe cea asupra căreia ar fi convenit debitorul și beneficiarul efectiv în lipsa unor asemenea relații, dispozițiile prezentului articol nu se aplică decât la această ultimă sumă. În acest caz, partea excedentară a plăților rămâne impozabilă, conform legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte dispoziții ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Comisioane

1. Comisiunile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în acest celălalt stat.

2. Totuși aceste comisioane sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al comisiunilor este un rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 5% din suma brută a comisiunilor.

3. Termenul *comisioane*, folosit în prezentul articol, înseamnă remunerațiile plătite oricărei persoane pentru serviciile pe care le prestează în calitate de intermediar; acest termen nu cuprinde veniturile vizate la art. 15 și 16.

4. Dispozițiile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică când beneficiarul efectiv al comisiunilor, rezident al unui stat contractant, desfășoară în celălalt stat contractant din care provin comisiunile fie o activitate industrială sau comercială prin intermediul unui sediu permanent situat acolo, fie o profesie independentă prin intermediul unei baze fixe situate acolo și comisiunile sunt efectiv legate de acestea. În această situație sunt aplicabile dispozițiile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Comisiunile sunt considerate ca provenind dintr-un stat contractant când debitorul este însuși acest stat, o unitate administrativ-teritorială, o colectivitate locală sau un rezident al acestui stat. Totuși, atunci când debitorul comisiunilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă pentru care a fost contractată obligația de plată a comisiunilor și care suportă plata acestor comisioane, acestea sunt considerate ca provenind din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitorul și beneficiarul efectiv sau pe care unul și celălalt le întrețin cu terțe persoane, suma comisiunilor, ținând seama de serviciile pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între debitor și beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol nu se aplică decât la această ultimă sumă. În acest caz, partea excedentară a comisiunilor rămâne impozabilă conform legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte dispoziții ale prezentei convenții.

7. Când un rezident al unui stat contractant care primește comisioane provenind din celălalt stat contractant, le solicită pentru un an stabilit, impozitul putând fi perceput asupra acestor comisioane în statul contractant din care acestea provin, impozitul este calculat ca și când acest rezident ar fi avut un sediu permanent în acest stat și comisiunile ar fi fost profituri atribuibile acestui sediu permanent.

ARTICOLUL 14

Câștiguri de capital

1. Câștigurile pe care un rezident al unui stat contractant le obține din înstrăinarea de bunuri imobiliare vizate la art. 6 și situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în acest celălalt stat contractant.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea de bunuri mobiliare care fac parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau de bunuri mobiliare care aparțin unei baze fixe de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv din asemenea câștiguri provenind din înstrăinarea acestui sediu permanent (singular sau cu întreaga întreprindere) sau a acestei baze fixe, sunt impozabile în acest celălalt stat.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere exploatate în trafic internațional, a vapoarelor servind navigației interioare,

precum și din bunuri mobiliare afectate exploatării acestor mijloace de transport nu sunt impozabile decât în statul contractant în care este situat sediul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror bunuri, altele decât cele vizate la paragrafele 1, 2 și 3, nu sunt impozabile decât în statul contractant al cărui rezident este cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 15

Profesii independente

1. Veniturile pe care un rezident al unui stat contractant le obține dintr-o profesie independentă sau din alte activități cu caracter independent nu sunt impozabile decât în acest stat contractant, dacă acest rezident nu dispune în mod obișnuit, în celălalt stat contractant, de o bază fixă pentru exercitarea activităților sale. Dacă el dispune de o asemenea bază fixă, veniturile sunt impozabile în celălalt stat, dar numai în măsura în care ele sunt atribuibile acestei baze fixe.

2. Expresia *profesie independentă* cuprinde, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și activitățile independente ale medicilor, avocaților, inginerilor, arhitecților, dentiștilor și contabililor.

ARTICOLUL 16

Profesii dependente

1. Sub rezerva dispozițiilor art. 17, 19, 20 și 21, salariile și alte remunerații similare, pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată, nu sunt impozabile decât în acest stat, cu condiția ca activitatea sa să nu fie exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea este exercitată în celălalt stat contractant, remunerațiile primite cu acest titlu sunt impozabile în acest celălalt stat contractant.

2. Independent de dispozițiile paragrafului 1, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant nu sunt impozabile decât în primul stat contractant, dacă:

a) beneficiarul rămâne în celălalt stat contractant o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în cursul oricărei perioade de 12 luni;

b) remunerațiile sunt plătite de către o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezident al celuilalt stat; și

c) sarcina remunerațiilor nu este suportată de către un sediu permanent sau o bază fixă pe care cel care angajează le are în celălalt stat.

3. Independent de dispozițiile precedente ale prezentului articol, remunerațiile primite pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave, aeronave sau vehicul feroviar sau rutier, exploatate în trafic internațional, sau la bordul unui vapor servind navigației interioare sunt impozabile în statul contractant în care este situat sediul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 17

Tantieme și remunerații ale conducătorilor de societăți

1. Tantiemele, jetoanele de prezență și alte plăți similare, pe care un rezident al unui stat contractant le primește în calitate sa de membru al consiliului de administrație sau de supraveghere al unei societăți, care este un rezident al celuilalt stat contractant, sunt impozabile în acest celălalt stat.

2. Remunerațiile pe care o persoană vizată la paragraful 1 le primește de la societate pentru exercitarea unei activități zilnice de conducere sau cu caracter tehnic, precum și remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește din activitatea sa personală ca asociat la o societate care nu este o societate pe acțiuni și care este un rezident al celuilalt stat contractant sunt impozabile potrivit dispozițiilor art. 16, ca și când ar fi remunerații pe care un salariat le obține dintr-o activitate salariată și cel care angajează ar fi acea societate.

ARTICOLUL 18

Artiști și sportivi

1. Independent de dispozițiile art. 15 și 16, veniturile pe care un rezident al unui stat contractant le obține din activitățile sale personale exercitate în celălalt stat contractant, în calitate de artist de spectacol, cum ar fi un artist de teatru, de cinema, de radio sau televiziune sau un muzician, sau în calitate de sportiv, sunt impozabile în acest celălalt stat contractant.

2. Când veniturile provenind din activități pe care un artist de spectacol sau un sportiv le exercită în mod personal și, în această calitate, sunt atribuite nu artistului sau sportivului însuși, ci unei alte persoane, aceste venituri sunt impozabile, independent de dispozițiile art. 7, 15 și 16 în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului sau ale sportivului.

3. Independent de dispozițiile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activități exercitate în această calitate de artiști de spectacol sau de sportivi, care sunt rezidenți ai unui stat contractant, nu sunt impozabile decât în acest stat contractant, când activitățile sunt exercitate în celălalt stat contractant în cadrul unui program de schimburi culturale sau sportive aprobat de guvernele ambelor state contractante.

ARTICOLUL 19

Pensii

1. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 2 al art. 20, pensiile și celelalte remunerații similare, plătite unui rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată desfășurată anterior, nu sunt impozabile decât în acest stat contractant.

2. Totuși pensiile și alte sume periodice sau nu, plătite ca aplicare a legislației sociale a unui stat contractant sau în cadrul unui sistem general organizat de acest stat contractant pentru completarea avantajelor prevăzute de această legislație, sunt impozabile în acest stat contractant.

ARTICOLUL 20

Funcții publice

1. a) Remunerațiile, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant sau de una dintre unitățile sale administrativ-teritoriale sau de către colectivități locale unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat contractant sau acestei unități sau colectivități, nu sunt impozabile decât în acest stat contractant.

b) Totuși aceste remunerații nu sunt impozabile decât în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acest stat contractant și dacă persoana fizică este un rezident al acestui stat contractant, care:

- (i) este un național al acestui stat contractant; sau
- (ii) nu a devenit un rezident al acestui stat contractant numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Pensiile plătite de un stat contractant sau de una dintre unitățile sale administrativ-teritoriale sau de către colectivități locale, fie direct, fie prin prelevări din fonduri pe care le-au constituit, unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat sau acestei unități sau colectivități, nu sunt impozabile decât în acest stat contractant.

b) Totuși aceste pensii nu sunt impozabile decât în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este un rezident al acestui stat contractant și este un național al acestuia.

3. Dispozițiile art. 16, 17 și 19 se aplică remunerațiilor și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate industrială sau comercială desfășurată de un stat contractant sau de una dintre unitățile sale administrativ-teritoriale sau de colectivitățile sale locale.

ARTICOLUL 21

Profesori, cercetători și studenți

1. Remunerațiile de orice fel primite de profesori sau de alți membri ai personalului didactic, precum și de cercetători, rezidenți ai unui stat contractant, care se află ocazional în celălalt stat contractant pentru a preda acolo sau pentru a face cercetări științifice într-o universitate sau într-o altă instituție de învățământ recunoscută oficial, nu sunt impozabile decât în primul stat contractant, pentru o perioadă ce nu poate depăși 2 ani, socotiți de la data sosirii acestor persoane în celălalt stat contractant. Această dispoziție nu se aplică remunerațiilor primite pentru activități de cercetare, dacă aceste activități sunt întreprinse în principal în interesul particular al uneia sau al mai multor persoane.

2. Un student care este sau care a fost, imediat înaintea sosirii sale într-un stat contractant, un rezident al celui-lalt stat contractant și care locuiește temporar în primul stat contractant numai în scopul de a urma aici studiile sau pregătirea sa într-o universitate sau în altă instituție de învățământ recunoscută oficial de acest prim stat contractant, este scutit de impozit în primul stat contractant:

a) pentru sumele pe care le primește din surse aflate în afara acestui stat contractant, pentru acoperirea cheltuielilor sale de întreținere, de studii sau de pregătire;

b) pentru remunerațiile primite într-o perioadă de maximum 2 ani, pentru o activitate salariată exercitată în acest stat în legătură cu studiile sale sau cu pregătirea sa, cu condiția ca aceste remunerații să nu depășească, într-un an civil, 120.000 franci belgieni sau echivalentul acestei sume în moneda românească, după caz.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

1. Elementele de venit al unui rezident al unui stat contractant, care sunt de natură diferită sau provin din surse nementionate în articolele precedente ale prezentei convenții și care sunt supuse impunerii în acest stat, nu sunt impozabile decât în acest stat contractant.

2. Dispozițiile paragrafului 1 nu se aplică veniturilor, altele decât veniturile provenind din bunuri imobiliare, așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, când beneficiarul unor asemenea venituri, rezident al unui stat contractant, exercită în celălalt stat contractant fie o activitate industrială sau comercială prin intermediul unui sediu permanent care este situat acolo, fie o profesie independentă prin intermediul unei baze fixe care este situată acolo și când dreptul sau bunul generator de venituri este legat efectiv de acesta. În această situație sunt aplicabile dispozițiile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

ARTICOLUL 23

Impunerea capitalului

1. Capitalul constituit din bunurile imobiliare vizate la art. 6, pe care le posedă un rezident al unui stat contractant și care sunt situate în celălalt stat contractant, este impozabil în acest celălalt stat contractant.

2. Capitalul constituit din bunuri mobiliare care fac parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau din bunuri mobiliare care aparțin unei baze fixe de care dispune un rezident al unui stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente este impozabil în acest celălalt stat contractant.

3. Capitalul constituit din nave, aeronave, vehicule feroviare sau rutiere exploatare în trafic internațional, din vapoare servind navigației interioare, precum și din bunuri mobiliare destinate exploatarei acestor mijloace de transport nu este impozabil decât în statul contractant în care este situat sediul conducerii efective a întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de capital al unui rezident al unui stat contractant nu sunt impozabile decât în acest stat contractant.

ARTICOLUL 24

Metode pentru eliminarea dublei impuneri

1. În România, dubla impunere este evitată în modul următor:

a) când un rezident al României primește venituri sau posedă elemente de capital care, în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții, sunt impozabile în Belgia, România scutește de impozit aceste venituri sau aceste elemente de capital, sub rezerva dispozițiilor subparagrafului b) și c) de mai jos, dar poate, pentru calcularea sumei impozitului pentru restul de venit sau de capital al acestui rezident, să aplice aceleași cote de impozite ca și când veniturile sau elementele de capital respective nu ar fi fost scutite;

b) când un rezident al României primește venituri care, în concordanță cu dispozițiile art. 10—13 sunt impozabile în Belgia, România acordă, din impozitul pe care-l percepe pe veniturile acestui rezident, o deducere egală ca sumă cu impozitul plătit în Belgia. Această deducere nu poate, totuși, să depășească fracțiunea de impozit calculat înainte de deducere, ce corespunde acestor venituri primite din Belgia;

c) independent de dispozițiile subparagrafului b), dividendele, în sensul paragrafului 3 al art. 10, pe care o societate care este un rezident al României le primește de la o societate care este un rezident al Belgiei, sunt scutite de impozitul pe profit în România, în măsura în care această scutire ar fi acordată dacă cele două societăți ar fi rezidente ale României.

2. În Belgia, dubla impunere este evitată în modul următor:

a) când un rezident al Belgiei primește venituri care nu sunt vizate la subparagrafele b) și c) de mai jos sau posedă elemente de capital care sunt impozabile în România, în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții, Belgia scutește de impozit aceste venituri sau aceste elemente de capital, dar ea poate, pentru calcularea sumei impozitelor sale pentru restul de venit sau de capital al acestui rezident, să aplice aceeași cotă de impozit ca și când veniturile sau elementele de capital respective nu ar fi fost scutite;

b) sub rezerva dispozițiilor legislației belgiene cu privire la deducerea din impozitul belgian a impozitelor plătite în

străinătate, atunci când un rezident al Belgiei realizează elemente de venit care sunt cuprinse în venitul global supus impozitului belgian și care constau din dividende impozabile în conformitate cu paragraful 2 al art. 10 și neexceptate de la impozitul belgian potrivit subparagrafului c) de mai jos, din dobânzi impozabile în conformitate cu paragraful 2 sau 7 al art. 11 sau din redevențe impozabile în conformitate cu paragraful 2 sau 6 al art. 12, impozitul român perceput asupra acestor venituri este dedus din impozitul belgian aferent veniturilor respective;

c) dividendele, în sensul paragrafului 3 al art. 10, pe care o societate care este un rezident al Belgiei le primește de la o societate care este un rezident al României, sunt scutite de impozitul aplicabil societăților în Belgia, în condițiile și în limitele prevăzute de legislația belgiană;

d) atunci când, în conformitate cu legislația belgiană, pierderile suferite de o întreprindere exploatată de un rezident al Belgiei, într-un sediu permanent situat în România, au fost efectiv deduse din profiturile acestei întreprinderi pentru impunerea sa în Belgia, scutirea prevăzută la subparagraful a) de mai sus nu se aplică în Belgia asupra profiturilor din alte perioade impozabile care privesc acest sediu permanent, în măsura în care aceste profituri au fost, de asemenea, scutite de impozit în România în ce privește compensarea cu pierderile menționate.

ARTICOLUL 25

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu sunt supuși în celălalt stat contractant nici unei impuneri sau obligații în legătură cu aceasta, care este diferită sau mai împovărătoare decât aceea la care sunt sau ar putea fi supuși naționali acestui celălalt stat contractant aflați în aceeași situație, îndeosebi în ceea ce privește rezidența. Această dispoziție se aplică, de asemenea, independent de dispozițiile art. 1, persoanelor care nu sunt rezidente ale unui stat contractant sau ale ambelor state contractante.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în acest celălalt stat contractant într-un mod mai puțin favorabil decât impunerea întreprinderilor acestui celălalt stat contractant ce exercită aceeași activitate. Această dispoziție nu poate fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant deducerile personale, înlesnirile și reducerile de impozit în funcție de situația sau de sarcinile de familie pe care le acordă propriilor rezidenți.

3. În măsura în care dispozițiile paragrafului 1 al art. 9, paragrafului 7 al art. 11 sau paragrafului 6 al art. 12 nu sunt aplicabile, dobânzile, redevențele și alte cheltuieli făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant sunt deductibile pentru determinarea profiturilor impozabile ale acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când ar fi fost plătite unui rezident al primului stat contractant.

În mod similar, datoriile unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celuilalt stat contractant sunt deductibile, în scopul determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când acestea ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat contractant.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este, în totalitate sau în parte, direct sau indirect, deținut sau controlat de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu sunt supuse în primul stat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care este alta sau mai împovărătoare decât acelea la care sunt sau

ar putea fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat contractant.

5. Nici o dispoziție a prezentului articol nu poate fi interpretată ca împiedicând un stat contractant:

a) să impună cu cota prevăzută de legislația sa internă profiturile unui sediu permanent, situat în acest stat, al unei societăți care este un rezident al celuilalt stat contractant, cu condiția ca această cotă să nu depășească cota maximă aplicabilă profiturilor societăților care sunt rezidente ale primului stat contractant;

b) de a preleva impozitul reținut la sursă pe dividendele aferente unei participări legate efectiv de un sediu permanent de care dispune în acest stat contractant o societate care este un rezident al celuilalt stat contractant.

6. Dispozițiile prezentului articol se aplică, independent de dispozițiile art. 2, impozitelor de orice natură sau cu orice denumire.

ARTICOLUL 26

Procedura amiabilă

1. Când o persoană apreciază că măsurile luate de un stat contractant sau de către ambele state contractante îi atrag sau îi vor atrage o impunere care nu este conformă cu dispozițiile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile prevăzute de legislația internă a acestor state contractante, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă acest caz intră sub incidența paragrafului 1 al art. 25, aceleia a statului contractant al cărui național este. Cazul trebuie supus în cei 3 ani următori primei notificări a măsurii care atrage o impunere ce nu este conformă dispozițiilor prezentei convenții.

2. Autoritatea competentă se străduiește, dacă reclamația i se pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să dea o soluție satisfăcătoare, să rezolve cazul pe cale de înțelegere amiabilă cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impuneri care nu este conformă cu prezenta convenție.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se străduiesc, pe cale de acord amiabil, să rezolve dificultățile sau să înlăture dubiile ce pot apărea ca urmare a interpretării sau aplicării prezentei convenții.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante se pun de acord cu privire la măsurile necesare aplicării dispozițiilor prezentei convenții și mai ales cu privire la documentele justificative ce trebuie furnizate de către rezidenții fiecărui stat contractant pentru a beneficia în celălalt stat contractant de scutirile sau de reducerile de impozit prevăzute în această convenție.

5. Autoritățile competente ale statelor contractante pot să comunice în mod direct între ele în ce privește aplicarea convenției.

ARTICOLUL 27

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante fac schimb de informații necesare aplicării dispozițiilor prezentei convenții și celor privitoare la legislația internă a statelor contractante referitoare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impunerea pe care o prevede nu este contrară acesteia.

Schimbul de informații nu se restrânge la art. 1. Informațiile primite de un stat contractant sunt ținute secrete, în același mod ca și informațiile obținute în aplicarea legislației interne a acestui stat contractant, și nu sunt comunicate decât persoanelor sau autorităților (inclusiv

tribunalele și organele administrative), însărcinate cu stabilirea și cu încasarea impozitelor vizate de convenție, cu aplicarea sau urmărirea acestor impozite sau cu deciziile privind recursurile în legătură cu impozitele respective. Aceste persoane sau autorități nu folosesc informațiile decât în aceste scopuri. Ele pot să facă uz de aceste informații în cursul audiențelor publice ale tribunalelor sau în timpul acțiunilor judecătorești.

2. Dispozițiile paragrafului 1 nu pot să fie în nici un caz interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii sale administrative sau acelorale ale celuiilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu ar putea fi obținute pe baza legislației sale proprii sau în cadrul practicii sale administrative normale, sau a acelorale ale celuiilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar divulga un secret comercial, industrial, profesional sau un procedeu comercial ori informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 28

Asistența la încasare

1. Statele contractante se angajează să-și acorde reciproc sprijin și asistență în scopul de a notifica și de a încasa impozitele vizate la art. 2, precum și toate modificările, completările, majorările de întârziere, cheltuielile și amenziile fără caracter penal legate de aceste impozite.

2. La solicitarea autorității competente a unui stat contractant, autoritatea competentă a celuiilalt stat contractant asigură, potrivit dispozițiilor legale și reglementărilor aplicabile notificării și încasării impozitelor respective a acestui din urmă stat, notificarea și încasarea creanțelor fiscale vizate la paragraful 1, care sunt exigibile în primul stat. Aceste creanțe nu se bucură de nici un privilegiu în statul solicitat, iar acesta nu este obligat să aplice modalitățile de încasare care nu sunt autorizate prin dispozițiile legale sau reglementările statului solicitant.

3. Solicitățile vizate la paragraful 2 sunt fundamentate cu o copie oficială de pe titlurile executorii, însoțite, dacă este necesar, de o copie oficială de pe deciziile administrative sau judiciare intrate în vigoare ca urmare a procedurilor judecătorești.

4. În ce privește creanțele fiscale care sunt susceptibile de recursuri, autoritatea competentă a unui stat contractant poate, pentru apărarea drepturilor sale, să solicite autorității competente a celuiilalt stat contractant să ia măsurile asigurătorii prevăzute de legislația acestuia; dispozițiile paragrafelor 1—3 sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, acestor măsuri.

5. Dispozițiile paragrafului 1 al art. 27 se aplică, de asemenea, tuturor informațiilor privind aplicarea prezentului articol, aduse la cunoștință autorității competente a unui stat contractant.

ARTICOLUL 29

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Dispozițiile prezentei convenții nu afectează privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice și

ai posturilor consulare, în virtutea fie a regulilor generale ale dreptului internațional, fie a dispozițiilor acordurilor speciale.

ARTICOLUL 30

Intrarea în vigoare

1. Fiecare stat contractant va notifica celuiilalt stat contractant îndeplinirea procedurilor cerute de legislația sa în ce privește intrarea în vigoare a acestei convenții. Aceasta va intra în vigoare în a 30-a zi următoare datei ultimei notificări.

2. Dispozițiile prezentei convenții se vor aplica:

a) în ce privește impozitele datorate la sursă la veniturile atribuite sau de plătit, începând cu 1 ianuarie a anului imediat următor anului intrării în vigoare a convenției;

b) în ce privește celelalte impozite stabilite pe veniturile realizate în perioadele impozabile, începând cu 1 ianuarie a anului imediat următor anului intrării în vigoare a convenției;

c) în ce privește impozitele pe capital stabilite pe elementele de capital existente la 1 ianuarie a oricărui an următor anului intrării în vigoare a convenției.

3. Dispozițiile Convenției dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Regatului Belgiei pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe avere, semnată la București la 14 octombrie 1976, vor înceta să se aplice cu privire la orice impozit român sau belgian la care prezenta convenție se aplică în conformitate cu dispozițiile paragrafului 2.

ARTICOLUL 31

Denunțarea

1. Prezenta convenție va rămâne în vigoare o perioadă nedeterminată.

2. Fiecare dintre statele contractante va putea, totuși, până la data de 30 iunie inclusiv a oricărui an calendaristic, începând cu al 5-lea an următor anului de intrare în vigoare a convenției, să o denunțe în scris și pe cale diplomatică celuiilalt stat contractant.

În cazul unei asemenea denunțări, convenția va înceta să fie aplicabilă:

a) în ce privește impozitele datorate la sursă la veniturile atribuite sau de plătit, începând cu 1 ianuarie a anului imediat următor anului în cursul căruia denunțarea a fost notificată;

b) în ce privește celelalte impozite stabilite pe veniturile realizate în perioadele impozabile, începând cu 1 ianuarie a anului imediat următor anului în cursul căruia denunțarea a fost notificată;

c) în ce privește impozitele pe capital stabilite pe elementele de capital existente la 1 ianuarie a anului imediat următor anului în cursul căruia denunțarea a fost notificată.

Drept pentru care, subsemnații, autorizați cum se cuvine de guvernele lor respective, au semnat prezenta convenție.

Întocmită la Bruxelles la 4 martie 1996, în două exemplare, în limbile română, franceză și flamandă, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergență, textul în limba franceză va prevala.

Pentru Guvernul României,

Ioan Dan Popescu,
ministrul comerțului

Pentru Guvernul Regatului Belgiei,

Philippe Maystadt,
viceprim-ministru,
ministrul finanțelor și comerțului

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției
dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Belgiei
pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale
cu privire la impozitele pe venit și pe capital,
semnată la Bruxelles la 4 martie 1996**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Belgiei pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Bruxelles la 4 martie 1996, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 14 octombrie 1996.
Nr. 512.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea gradului de general de brigadă
sau de contraamiral unor colonei și comandori
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul art. 94 lit. b) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 45 alin. 1 lit. a) și al art. 58 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se acordă gradul de general de brigadă următorilor:

- colonelului Bălan Vasile Neculai
- colonelului Bârloiu Gheorghe Viorel
- colonelului Boncu Ion Simion
- colonelului Chertic Gheorghe Petru
- colonelului Cioară Vasile Ion
- colonelului Codiță Constantin Cornel
- colonelului Corhăneanu Vasile Vasile
- colonelului Dohotaru Teodor Ion
- colonelului Ghitaș Gavril Ioan-Gavril
- colonelului Habian Romulus Liviu-Oliver
- colonelului Lungu Gheorghe Gheorghe
- colonelului Mincu Constantin Constantin
- colonelului Mirea Nicolae Marin
- colonelului Palade Gheorghe Teodor-Stelian
- colonelului Paul Petru Vasile.

Art. 2. — Se acordă gradul de contraamiral următorilor:

- comandorului Atanasiu Tănase Traian
- comandorului Bența Nicolae Ștefan
- comandorului Cristescu Nicolae Corneliu
- comandorului Rudencu Valentin Corneliu.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 21 octombrie 1996.
Nr. 519.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea gradului de general de brigadă
unor colonei din Serviciul de Telecomunicații Speciale**

În temeiul art. 94 lit. b) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,
precum și al art. 45 alin. 1 lit. a) și al art. 58 din Legea nr. 80/1995 privind
statutul cadrelor militare,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă gradul de general de brigadă următorilor:

- colonelului Lopățiță Dănilă-Pavel Tiberiu
- colonelului Tănase Nicolae Tudor
- colonelului Țărmureanu Gavrilă Dorelu-Gavrilă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 21 octombrie 1996.
Nr. 520.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind înaintarea în grad a unor generali
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul art. 94 lit. b) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 45 alin. 1 lit. a) și al art. 58 alin. 3 și 4 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se înaintează în gradul de general de divizie următorii:

- generalul de brigadă Bădălan Manolache Eugen
- generalul de brigadă Diaconescu Ioan Gheorghe
- generalul de brigadă Gădiuță Alexandru Ion
- generalul de brigadă Irimie Ștefan Nicolae
- generalul de brigadă Popescu Haralambie Gheorghe
- generalul de brigadă Zaharia Ion Ion-Dan.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

București, 21 octombrie 1996.
Nr. 521.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind înaintarea în grad a unui general de brigadă**

În temeiul art. 94 lit. b) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 45 alin. 1 lit. a) și al art. 58 alin. 3 și 4 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, având în vedere propunerile ministrului justiției,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Generalul de brigadă Chiș Vasile Ioan se înaintează la gradul de general de divizie.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

București, 21 octombrie 1996.
Nr. 522.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind alocarea unor sume din bugetul de stat pe anul 1996
pentru înlăturarea efectelor calamităților naturale produse în unele județe****Guvernul României hotărăște :**

Art. 1. — (1) Se aprobă alocarea sumei de 7,27 miliarde lei din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 1996, pentru realizarea lucrărilor de înlăturare a efectelor calamităților naturale produse în unele județe.

(2) Sumele alocate potrivit prevederilor alin. (1) se vor repartiza pe județe, pe consilii locale, pe obiective și pe lucrări de către Ministerul Finanțelor, Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului și Departamentul pentru Administrație Publică Locală.

Art. 2. — (1) Utilizarea sumei prevăzute la art. 1 pentru fiecare județ se face de către ordonatorii principali de credite, potrivit dispozițiilor legale, din sumele puse la dispoziție de către organele teritoriale ale Ministerului Finanțelor.

(2) Sumele necesare pentru efectuarea lucrărilor prevăzute a se realiza în vederea înlăturării efectelor calamităților naturale și sumele reprezentând ajutoare financiare

pentru familiile sinistrate, în scopul refacerii și reparării gospodăriilor distruse, în scopul refacerii și reparării gospodăriilor distruse, vor fi stabilite de către comisii constituite din reprezentanți ai consiliilor locale și ai consiliilor județene, împreună cu prefecturile și cu organele teritoriale ale Ministerului Finanțelor.

Art. 3. — Execuția lucrărilor se realizează prin încredințare directă agenților economici cu activități de construcții, în condițiile art. 16 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 12/1993, aprobată și modificată prin Legea nr. 83/1994, cu modificările ulterioare.

Art. 4. — Sumelor alocate potrivit art. 1 și neutilizate până la data de 31 decembrie 1996 li se aplică prevederile art. 76 alin. (2) din Legea nr. 72/1996 privind finanțele publice.

Art. 5. — Ministerul Finanțelor va introduce modificările corespunzătoare în bugetul de stat pe anul 1996.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 8 octombrie 1996.
Nr. 937.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind unele drepturi și obligații ale personalului care efectuează transporturi fluviale
de pasageri și de mărfuri în trafic internațional, precum și remorcare/salvare navală****Guvernul României hotărăște :**

Art. 1. — (1) Persoanele încadrate în muncă la persoane juridice care efectuează transporturi fluviale de pasageri și de mărfuri în trafic internațional, precum și remorcare/salvare navală, au dreptul la diurnă în valută pe tot timpul cât se deplasează în străinătate.

(2) Persoanele juridice la care este încadrat personalul menționat la alin. (1) negociază cuantumul diurnei în mod diferențiat pe categorii de nave, precum și pe categorii de

personal, în funcție de specificul activității pe care o desfășoară și ținând seama de posibilitățile financiare proprii.

Art. 2. — (1) Cheltuielile reprezentând diurna în valută, care se au în vedere la calcularea profitului impozabil, nu pot depăși 50% din nivelul diurnei prevăzut la categoria I pe relația Austria din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale

personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar.

(2) În situația în care personalul beneficiază de masă gratuită la bord, cheltuielile reprezentând diurna în valută, prevăzute la alin. (1), se diminuează cu contravaloarea mesei, stabilită în condițiile contractului colectiv de muncă și reglementărilor în materie, în vigoare.

Art. 3. — În măsura în care prezenta hotărâre nu prevede altfel, dispozițiile sale se completează cu prevederile

legale în vigoare referitoare la drepturile și obligațiile ce revin personalului care se deplasează în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar.

Art. 4. — Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică personalului care își desfășoară activitatea în cadrul birourilor comerciale sau al altor asemenea reprezentanțe deschise în străinătate de către agenții economici.

Art. 5. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,
Aurel Novac

p. Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Nicolae Constantinescu,
secretar de stat

Ministru de stat,
ministrul muncii și protecției sociale,
Dan Mircea Popescu

București, 9 octombrie 1996.
Nr. 953.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Culturii pentru înființarea Muzeului Cinegetic al Carpaților „Posada“ — secție a Muzeului Național „Peleş“ Sinaia

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Pentru finanțarea lucrărilor de înființare a Muzeului Cinegetic al Carpaților „Posada“ — secție a Muzeului Național „Peleş“ Sinaia — se suplimentează bugetul Ministerului Culturii la poziția „Subvenții“ cu suma de 250 milioane lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor este abilitat să efectueze modificările care se impun în bugetul Ministerului Culturii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministrul culturii,
Grigore Zanc

p. Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Nicolae Constantinescu,
secretar de stat

Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 9 octombrie 1996.
Nr. 954.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, telefon 668.55.58 și 614.17.39.